

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัยคัดสรรด้านครอบครัวที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่นชายตอนกลางในกรุงเทพมหานคร ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า มีตัวแปรจำนวน 3 ตัวแปรที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่นชายตอนกลางในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ ตัวแปรสถานภาพการสมรสของพ่อแม่ ตัวแปรการทำหน้าที่ของครอบครัวและตัวแปรลำดับการเกิด

ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์การจำแนกกลุ่มโดยวิธีตรง (Direct Method) เพื่อวิเคราะห์ปัจจัยทุกตัวที่ใช้เป็นตัวแปร จากนั้นจึงใช้การวิเคราะห์ผลแบบขั้นตอน (Stepwise) โดยวิธีวิลค์สแลมบ์ดา (Wilk's Lambda Method) ซึ่งใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for Social Sciences – X Release 1) โดยกำหนดตัวแปรตามดังนี้

0 แทน กลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด

1 แทน กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด

ตัวแปรอิสระที่ศึกษา มีทั้งหมด 5 ตัวแปรหลัก ดังนี้

1. การทำหน้าที่ของครอบครัว
2. สถานภาพการสมรสของพ่อแม่ ซึ่งแบ่งออกเป็น
  - 2.1. พ่อและแม่อยู่ร่วมกัน
  - 2.2. พ่อและแม่แยกกันอยู่
3. ลำดับการเกิด ซึ่งแบ่งออกเป็น
  - 3.1. ลูกคนโต
  - 3.2. ลูกคนกลาง
  - 3.3. ลูกคนเล็ก
  - 3.4. ลูกคนเดียว
4. จำนวนสมาชิกของครอบครัว
5. การเห็นตัวอย่างในการใช้ยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งแบ่งออกเป็น
  - 5.1. เคยเห็น
  - 5.2. ไม่เคยเห็น

ในขั้นแรกผู้วิจัยได้นำตัวแปรหลักทั้งหมด เข้าวิเคราะห์ผลด้วยวิธีตรง (Direct Method) เนื่องจากผู้วิจัยต้องการวิเคราะห์ตัวแปรทุกตัวที่คาดว่าจะสามารถจำแนกกลุ่มได้ ก่อนที่จะทำการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) ด้วยสถิติวิลค์สแลมบ์ดา (Wilk's Lambda) โดยจะนำเสนอผล

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานและการวิเคราะห์การจำแนกกลุ่ม (Discriminant Analysis) ของตัวแปรทั้ง 5 ตัวแปร ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด จำแนกตามสถานภาพการสมรส

สถานภาพการสมรส ของพ่อแม่	กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด		กลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด	
	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
แยกกันอยู่	51	53.1	20	22.2
อยู่ร่วมกัน	45	46.9	70	77.8
รวม	96	100	90	100

จากตารางที่ 3.1 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด มีพ่อและแม่แยกกันอยู่ถึงร้อยละ 53.1 ของจำนวนวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดทั้งหมด ในขณะที่วัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด มีพ่อและแม่แยกกันอยู่เพียงร้อยละ 22.2 ของจำนวนวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดทั้งหมด

ตารางที่ 3.2

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการทำหน้าที่ของครอบครัว (Family Functions) จำแนกตามกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด

กลุ่ม	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย (M)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)
วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด	96	102.91	13.86
วัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด	90	109.52	12.18
รวม	186	106.11	13.45

จากตารางที่ 3.2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนการทำหน้าที่ของครอบครัว (Family Functions) พบว่า กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดมีคะแนนการทำหน้าที่ของครอบครัว (Family Functions) โดยเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด

ตารางที่ 3.3

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด จำแนกตามลำดับการเกิด

ลำดับการเกิด	กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด		กลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด	
	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
ลูกคนเล็ก	42	43.8	25	27.8
ลูกคนโต	27	28.1	34	37.8
ลูกคนกลาง	19	19.8	15	16.7
ลูกคนเดียว	8	8.3	16	17.7
รวม	96	100	90	100

จากตารางที่ 3.3 จะเห็นได้ว่าวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดจำนวน 42 คน หรือร้อยละ 43.8 ของวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดทั้งหมดเป็นลูกคนเล็ก ในขณะที่วัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดมีจำนวนเพียง 25 คน หรือร้อยละ 27.8 ของวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดเป็นลูกคนเล็ก นอกจากนี้ยังพบว่า วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่เป็นลูกคนเล็ก รองลงมาคือ ลูกคนโต ลูกคนกลาง และลูกคนเดียว โดยคิดเป็นร้อยละ 28.1, 19.8 และ 8.3 ของจำนวนวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดทั้งหมดตามลำดับ

ตารางที่ 3.4

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด จำแนกตามการเห็นตัวอย่างในการใช้ยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว

การเห็นตัวอย่างในการใช้ยาเสพติดของสมาชิกในครอบครัว	กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด		กลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด	
	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
เคยเห็น	28	29.2	22	24.4
ไม่เคยเห็น	68	70.8	68	75.6
รวม	96	100.0	90	100.0

จากตารางที่ 3.4 จะเห็นได้ว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด เคยเห็นสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดร้อยละ 29.2 ของวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดทั้งหมด ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด เคยเห็นสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติดน้อยกว่าคือร้อยละ 24.4 ของวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดทั้งหมด จะสังเกตว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด

เคยเห็นสมาชิกในครอบครัวมีพฤติกรรมการใช้ยาเสพติด มากกว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดเพียงร้อยละ 4.8 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ตารางที่ 3.5

แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด จำแนกตามจำนวนสมาชิกในครอบครัว

จำนวนสมาชิก ในครอบครัว	กลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด		กลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด	
	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)	จำนวน (n)	ร้อยละ (%)
2	3	3.1	-	-
3	11	11.5	17	18.9
4	29	30.2	32	35.6
5	24	25.0	23	25.6
6	10	10.4	11	12.2
7	7	7.3	1	1.1
8	5	5.2	3	3.3
9	3	3.1	1	1.1
10	-	-	1	1.1
11	-	-	1	1.1
12	3	3.1	-	-
14	1	1.0	-	-
รวม	96	100.0	90	100.0

จากตารางที่ 3.5 จะเห็นได้ว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 2 – 14 คน ในขณะที่กลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดมีจำนวนสมาชิกในครอบครัวตั้งแต่ 3 – 11 คน นอกจากนี้ยังพบว่า กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่นชายทั้งที่ติดยาเสพติดและไม่ติดยาเสพติดส่วนใหญ่ มีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 4 คน โดยคิดเป็นร้อยละ 30.2 ของวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดทั้งหมด และ 35.6 ของวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดทั้งหมด ตามลำดับ

และจากผลการวิเคราะห์แบบการเลือกตัวแปรเข้ามาวิเคราะห์ตามลำดับความสำคัญด้วยวิธี Wilks' Lambda ซึ่งถือเกณฑ์การคัดเลือกตัวแปรที่สามารถจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มพบว่า มีตัวแปรจำนวน 3 ตัวแปร ที่สัมพันธ์กับการติดยาเสพติดของวัยรุ่นชายตอนกลางในกรุงเทพมหานคร ดังแสดงในตารางที่ 3.6

ตารางที่ 3.6

ตารางสรุปตัวแปรที่สามารถจำแนกกลุ่ม เรียงตามลำดับชั้นที่นำมาร่วมวิเคราะห์เพิ่มขึ้น ชั้นละ 1 ตัวแปร

ชั้นที่	ตัวแปรอิสระ	Wilks' Lambda
1	สถานภาพการสมรสของพ่อแม่	.899**
2	การทำหน้าที่ของครอบครัว	.865**
3	ลูกคนเล็ก	.840**

** $p < .01$

จากตารางที่ 3.6 แสดงให้เห็นตัวแปรทั้งหมด 3 ตัวแปรที่ร่วมกันจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดได้ตามลำดับชั้นที่ตัวแปรนั้นๆ ได้รับการคัดเลือกเข้าร่วมจำแนก โดยตัวแปรสถานภาพการสมรสของพ่อแม่ เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์ในชั้นที่ 1 ตัวแปรการทำหน้าที่ของครอบครัว เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์ในชั้นที่ 2 และ ตัวแปรลูกคนเล็ก เป็นตัวแปรที่ได้รับการคัดเลือกเข้ามาวิเคราะห์จำแนกเป็นตัวสุดท้ายผลการวิเคราะห์แบบขั้นตอน (Stepwise) โดยวิธีวิลคิสแลมบ์ดา (Wilk's Lambda Method) จากตารางที่ 3.6 แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัวร่วมกัน สามารถใช้จำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดได้ โดยมีอำนาจจำแนกที่เหลือลดลงจากการใช้ตัวแปรสถานภาพการสมรสของพ่อแม่เพียงตัวเดียวในการจำแนกกลุ่ม โดยจะเห็นได้จากค่า Lambda ที่ลดลงจาก .899 ในการวิเคราะห์ชั้นที่หนึ่ง จนกระทั่งเหลือ .840 ในชั้นที่สาม จากตัวแปรทั้ง 3 ตัวแปร ที่ร่วมกันจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดได้ดังกล่าว สามารถเปรียบเทียบความสำคัญของแต่ละตัวแปรตามน้ำหนักในการจำแนกกลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 3.7

ตารางที่ 3.7

ตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน (Standardized Canonical Discriminant Function Coefficients หรือ Ci)

ลำดับที่	ตัวแปร	Function Coefficients (Ci)
1	สถานภาพการสมรสของพ่อแม่	.720
2	การทำหน้าที่ของครอบครัว	-.487
3	ลูกคนเล็ก	.426

จากตารางที่ 3.7 แสดงค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน (Ci) โดยเรียงลำดับความสำคัญจากมากไปหาน้อย ซึ่งใช้ในการตัดสินใจความสำคัญของตัวแปรว่าตัวแปรใดมีอิทธิพลต่อการจำแนกกลุ่มได้มากหรือน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับตัวแปรอื่นๆ (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2548) ซึ่งพิจารณาได้จากค่าของตัวเลข นั่นคือ ถ้าหากตัวเลขที่ได้มีค่าต่ำ แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวสามารถจำแนกกลุ่มการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ไม่ดีนัก ในทางตรงกันข้ามหากตัวเลขที่ได้มีค่าสูง แสดงว่าตัวแปรดังกล่าวสามารถจำแนกกลุ่มการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ดี จากตารางที่ 3.7 จะเห็นว่าตัวแปรที่มีความสำคัญในการจำแนกเป็นสมาชิกกลุ่มได้ดีที่สุดคือ ตัวแปรสถานภาพการสมรสของพ่อแม่ มีค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน (Ci) เท่ากับ .720 หมายความว่า หากเยาวชนมีครอบครัวที่พ่อและแม่แยกกันอยู่ จะมีโอกาสในการติดยาเสพติดมากขึ้น ตัวแปรที่มีความสำคัญในการจำแนกเป็นสมาชิกกลุ่มรองลงมาคือ ตัวแปรการทำหน้าที่ของครอบครัว มีค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน (Ci) เท่ากับ -.487 หมายความว่า หากเยาวชนอยู่ในครอบครัวที่มีการทำหน้าที่ของครอบครัวที่ไม่ดีจะมีโอกาสในการติดยาเสพติดมากขึ้น และตัวแปรลูกคนเล็ก มีค่าสัมประสิทธิ์คานอนิคัลมาตรฐาน (Ci) เท่ากับ .426 หมายความว่า หากเยาวชนมีลำดับการเกิดเป็นลูกคนเล็กของครอบครัว จะมีโอกาสติดยาเสพติดมากกว่าลำดับการเกิดอื่นๆ

ตารางที่ 3.8

ตารางแสดงผลการจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด

กลุ่มจริง	จำนวน	กลุ่มที่จำแนก	
		วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด	วัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด
วัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด	96	61 (63.5 %)	35 (36.5 %)
วัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด	90	28 (31.1%)	62 (68.9 %)

ร้อยละที่จำแนกได้ถูกต้อง = 66.1

จากตารางที่ 3.8 เมื่อใช้ตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่ม และนำไปจำแนกการเป็นสมาชิกกลุ่มนั้นปรากฏว่า ตัวแปรทั้ง 3 ตัว สามารถจำแนกกลุ่ม ซึ่งมีผลในการจำแนกการเป็นสมาชิกกลุ่มได้ถูกต้องร้อยละ 66.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (จำนวนกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดจำนวน 96 คน จำนวนกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดจำนวน 90 คน รวม 186 คน)

ดังนั้นกลุ่มจริงของกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดจำนวน 96 คน เมื่อใช้ตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้ ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่มแล้ว ได้ผลการจำแนกว่าน่าจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดเพียง 61 คน และไม่ติดยาเสพติด 35 คน เท่ากับสมการทำนายผิดพลาดไปร้อยละ 36.5 ของจำนวนวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดทั้งหมด สำหรับกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด จำนวน 90 คน

เมื่อได้ใช้ตัวแปรจำแนกกลุ่มที่ได้ ไปสร้างสมการจำแนกกลุ่มแล้ว ได้ผลการทำนายว่าน่าจะเป็นกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติด 62 คน และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด 28 คน เท่ากับสมการทำนายผิดพลาดไป ร้อยละ 31.1 ของจำนวนวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดทั้งหมด แสดงว่าสมการจำแนกกลุ่มที่ได้นี้ สามารถจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด และกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดได้ถูกต้องใกล้เคียงกัน โดยจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดผิดพลาดน้อยกว่ากลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติด จากงานวิจัยครั้งนี้ได้ผลการจำแนกกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดและกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดได้ถูกต้องร้อยละ 66.1 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด (จำนวนกลุ่มวัยรุ่นชายที่ติดยาเสพติดจำนวน 96 คน จำนวนกลุ่มวัยรุ่นชายที่ไม่ติดยาเสพติดจำนวน 90 คน รวม 186 คน)